
بررسی موارد بیماری

CASE REPORTS

تنگی مادرزادی مری همراه با آترزی

مری و شکم بدون گاز (گزارش یک مورد)

دکتر میر محمود سید احمدی *، دکتر سید حسین فخرائی **

خلاصه

شکم بدون گاز در آترزی مری نشانده‌نده آترزی مری بدون فیستول (Pure atresia) و یا آترزی مری از نوع فیستول پروکسیمال (T.E.F) می‌باشد. اما قبلًا موادی از آترزی مری توام با فیستول انتهای تحتانی مری و شکم بدون گاز گزارش شده است (۱)، که در آنها فیستول خیلی کوچک بوده، یا در اثر plug Mucus بسته شده، و یا اینکه نوزاد خیلی بدحال باشد. در اینجا موردی گزارش می‌شود که در آن، آترزی مری توام با فیستول دیستال و شکم بدون گاز در رادیوگرافی ناشی از همراه بودن تنگی مادرزادی دیستال مری همراه با فیستول می‌باشد.

* استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی (بیمارستان کودکان مفید)

** دانشیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی (بیمارستان کودکان مفید)

تحتانی مری شدیم که عبور سوند معده ۱۰ به سمت پائین تر نیز امکان پذیر نبود. محل تنگی باز و لبهای آن برداشته شد و "آنستوموز" گردید. متاسفانه نمونه به آسیب شناسی ارسال نشد. بیمار به بخش مراقبتها ویژه نوزادان (U.N.I.C) منتقل شد و تحت مراقبت قرار گرفت. روز بعد به پنوموتراکس طرف مقابل و ایست قلبی دچار شد که عملیات احیاء (C.P.R) با موفقیت انجام و در توراکس چپ لوله ریوی گذاشته شد و نوزاد به مدت پنج روز زیر دستگاه رسپیراتور قرار گرفت و با بهبودی وضعیت وی روز ششم بعد از عمل لوله تراشه خارج شد و سپس تغذیه از راه گاستروستومی و بعد از چند روز از راه دهان شروع شد که بخوبی تحمل گردید و نوزاد مرخص شد. شایان گفتن است که بیمار، "فلا" کودکی ۲ ساله است و مشکلی ندارد. دو هفته بعد گاستروستومی خارج شد و برای بررسی نتایج عمل، بلع باریم صورت گرفت که رضایت‌بخش بود.

بحث و نتیجه‌گیری

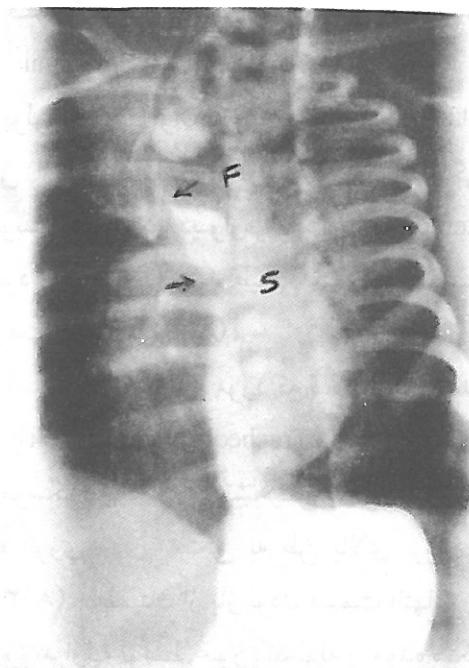
از نظر پرتوشنایتی شکم بدون گاز با آتزی مری "معمولًا" پاتوگنومونیک بوده، عدم وجود یک فیستول انتهایی را نشان می‌دهد. در نتیجه بیمار یا بایستی یک آتزی مری خالص یا یک آتزی مری با فیستول ابتدایی داشته باشد. در هر دو این ناهنجاریها یک فاصله طولانی بین دو قسمت مری وجود دارد که ترمیم در روزهای اول را غیر ممکن می‌سازد. تخمین زده شده است که امکان دارد ۵/۱ درصد بیماران با یک فیستول انتهایی (Distal fistula) در تصویر رادیولوژیک یک شکم بدون گاز دیده شود که به علت کوچک بودن فیستول یا گرفتن فیستول توسط موکوس پلاک می‌باشد. این پدیده شکم بدون گاز در پرتونگاری را که اصطلاحاً "آن آتزی فیستول" گفته می‌شود توسط واترسون

مقدمه

تنگی محل پیوند شایعترین عارضه دیررس ترمیم آتزی مری می‌باشد. در این بیماران تنگی ایجاد شده در یکسوم تحتانی مری گاهی به علت بازتاب معده به مری مشاهده می‌شود. تنگی مادرزادی انتهایی تحتانی مری همراه با آتزی مری را اولین بار در سال ۱۹۵۸ آقای دانبر (Dunbar) از بیمارستان کودکان مونترال گزارش کرده و تا کنون بیش از ۴۰ مورد آن در دنیا گزارش شده است.

معرفی بیمار

بیمار ز. ش. نوزادیست که در هفت روزگی با تشخیص آتزی مری، جهت جراحی از شهرستان به این بیمارستان ارجاع داده شده بود. علائم بیماری از بدو تولد به صورت حالت خفگی و ترشحات فراوان بzac در ناحیه دهان شروع می‌شود. نوزاد فول ترم، با وزن زمان تولد ۲۵۰۰ گرم حاصل زایمان واژینال بود و آپگار زمان تولد خوب بود. هنگام ورود به این مرکز با دیسترس تنفسی توام با سیانوز و دهان حاوی ترشحات فراوان بوده و در پرتونگاری ساده از سینه و شکم، گاز وجود نداشت. نوزاد بستری و بررسیهای لازم به عمل می‌آید. TP, PTT، نوزاد مختلف بود. بعد از اصلاح آن و اقدامات درمانی بیمار با بی حسی موضعی تحت عمل گاستروستومی قرار گرفت. ۵ روز بعد، پس از بهبودی نسبی تغذیه از راه گاستروستومی شروع شد، که برخلاف انتظار بعد از تغذیه بیمار به سیانوز، آپنه و دیسترس تنفسی دچار شد. تغذیه از راه گاستروستومی متوقف شد و جهت بررسی علت، پرتونگاری با ماده حاجب از طریق گاستروستومی به عمل آمد. در این آزمایش متوجه فیستول نای به مری شدیم. در روز دوازدهم زندگی تحت عمل توراکوتومی راست درون پلور قرار گرفت و فیستول نای-مری مشخص شد. فیستول قطع و ترمیم شد. هنگام عبور سوند نمره ۱۰ متوجه تنگی شدید در ناحیه یک سوم



شکل ۲) مطالعه رادیولوژیکی از طریق
گاستروستومی

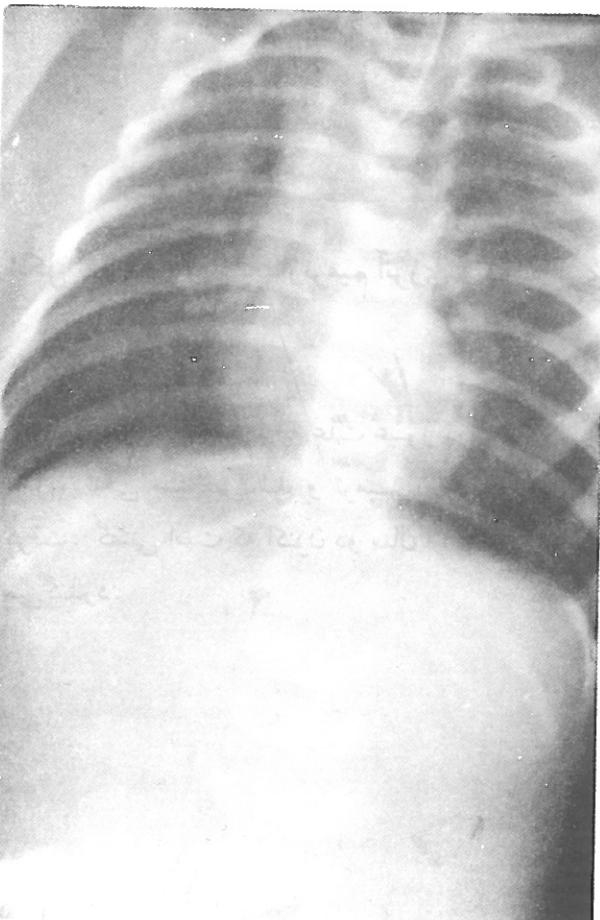
استنوز مادرزادی مری (Tracheobronchial) را نشان می‌داد. محققان Intrinsic مطرح کرده‌اند که اگر چه لزوماً در زمان تولد سمپтомاتیک نیست اما علت آن ناهنجاری مادرزادی دیواره مری می‌باشد (۳).

اتیولوژیهای که برای آن مطرح کرده‌اند عبارتند از:
۱) Tracheobronchial rest (موکوسی دستگاه تنفسی و اپی تلیوم تنفسی می‌باشد).
۲) یک دیافراگم غشایی

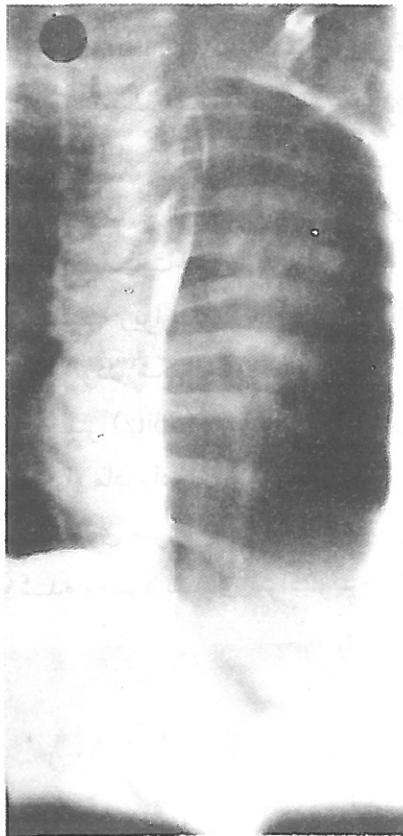
(Segmental hypertrophy) ۳) هیپرتروفی قطعه‌ای (Segmental hypertrophy) لایه عضلانی و فیرورز منتشر لایه زیر مخاطی (تگی فیبروموسکولار). آنها تاکید کرده‌اند که بایستی حتماً "تگی اکتسابی بعد از توئید (زخم پیتیک و علل عفونی نشوپلاستیک)" را در این موارد رد کرد (۱).

Waterson) و همکارانش و بعضی دیگر گزارش شده است (۳). کلوت (Kluth) در اطلس آترزی مری خود این نوع آترزی را تحت عنوان یک زیر گروه از گروه b III توصیف کرده است (۴).

موردی که در فوق گزارش شد بدون گاز بودن شکم ناشی از تنگ بودن قسمت انتهایی مری می‌باشد که تاکنون گزارش نشده است زیرا بیش از ۴۰ مورد گزارش شده قبلی بدون گاز بودن شکم جزو تظاهرات بیماری نبوده است (۴). اسپیتز (Spitz) در سال ۱۹۷۳ اولین کسی بود که یک منشاء مادرزادی را برای تگی قسمت تحتانی مری همراه آترزی مری مطرح کرد که در آن نمونه برداشته شده وجود بقایای تراکثوبرونشیال



شکل ۱) پرتونگاری از سینه و شکم: شکم بدون هوادر آترزی مری



شکل ۳) بُلُع باریم بعد از ترمیم آترزی و تنگی مری

تنگی مری به هنگام پیوند به علت عبور نکردن سوند از محل، تنگی مشخص شد و ترمیم به موقع صورت گرفت. گفتنی است که اکنون دو سال از عمل جراحی می‌گذرد.

همراهی تنگی مادرزادی مری با آترزی مری و در انتهای رگرهای تنگی مادرزادی مری توسط T.E bronchial rest (امبریولوژیک) می‌توان توضیح داد. در زمان جدایش راه تنفسی از Foregut در حدود روز ۲۵ حاملگی بافت تراکثوبرونشیال در دیواره مری تجزیه (Sequestered) می‌شود و سپس با رشد طبیعی مری به سمت انتهای پیشرفت می‌کند (۸-۳).

در آسیب شناختی ۱۰ مورد که قبلاً بررسی شده بود ۷ مورد Tracheobronchial rest و ۳ مورد تنگی فیروموسکولار داشتند. تشخیص تنگی مادرزادی مری همراه آترزی مری بستگی به ظن بالای پزشک معالج دارد (۸-۳). اطمینان از باز بودن قسمت انتهایی مری در زمان پیوند اولیه توسط عبور یک لوله به معده هنگام عمل جراحی ضروری است. علائم ممکن است بلا فاصله بعد از عمل با نشت از محل آناستوموز - که به علت انسداد قسمت انتهایی تشدید شده است - شروع شود.

علائم ممکن است شامل مکش (آسپراسیون) باشد که با پنومونی‌های مکرر یا آپنه بروز می‌کند. تعداد زیادی از موارد گزارش شده در نوشتارها در ۴ تا ۶ ماهگی پیامد مصرف غذاهای جامد بروز می‌کند، که باعث دشواری در بلع، برگرداندن غذا (Regurgitation) و سرفه می‌شود. تظاهر بالینی به صورت وجود اجسام خارجی در مری نیز شایع می‌باشد. مواردی که تا کنون گزارش شده اغلب چند ماه پس از آناستوموز اولیه تنگی مری تشخیص داده شده است و لذا همیشه این بحث پیش می‌آمد که تنگی ناشی از برگشت غذا از معده به مری بوده که با یک تنگی مادرزادی همراه بوده است؛ در این موارد تاریخچه تغذیه ازوفاگوسکوپی با تکه برداری و مونیتورینگ pH کمک کننده بوده است (۳). اما در بعضی موارد به رغم تمام این کوششها تشخیص این مسئله مشکل بوده است. در موردي که گزارش شد خوشبختانه

مراجع

- 1) Ashcraft KW, Hoder TM. Esophageal atresia and tracheoesophageal malformation in Holder. second edition, Philadelphia Saunders Pediatric Surgery P 233,1993
- 2) Goh DW, R.J. and Spitz. Esophageal Atresia with Gasless Abdomen. JP Surg 26: 2, 1991
- 3) Ian R, Neilson, Dan P. crottoro Co-worker: Distal congenital Esophageal stenosis associated with Esophageal Atresia. J Pediatr Surg 26:4, 1991
- 4) Nihouf-Fekete C, De Backer A, lortat-Jacobs,et al: Congenital esophageal stenosis: A review of 20 cases. Pediatr Surg Int 2: 86-92, 1987
- 5) Nishina R, Tsuchida y, Saitos S: Congenital esophageal stenosis due tracheobronchialremnants and its associated anomalies. J Pediatr Surg 16:190-3, 1981
- 6) Ohkawa H, Takahashi H, Hoshino y, et al:lower esophageal stenosis in association with Tracheobronchial remnants. J Pediatr Surg 10: 453, 1975
- 7) Valerio D, Jones P F, AM : Congenital esophageal stenosis. Arch Dis 52:414, 1977
- 8) Randolph JG: Esophageal Atresia and congenital stenosis in welch KJ. Randolph JG, Ravitch MM, et al (eds) Ped Surg, Chicago IL, Year Book 1986, PP 695-7
- 9) Spitz L: Congenital esophageal stenosis distal to associated esophageal atresia. J Pediatr Surg 8: 974-5, 1973
- 10)Valerio D, Jones PF, Stewart AM: Congenital esophageal stenosis. Arch Dis Child 25: 414, 1977

Congenital esophageal stenosis associated with esophageal atresia and gasless abdomen

Ahadi MM, Fakhraei H

Shaheed Beheshti University of Medical Sciences and Health Services

SUMMARY

A radiologically gasless abdomen in a neonate with EA is usually regarded as being pathognomonic of an absence of distal T.E.F. It has been estimated that up to 1.5% of patient with a distal fistula may have a radiologically gasless abdomens as a manifestation of a very small fistula plugged with mucus. In this case a contrast study via the gastrostomy demonstrated a fistula between the distal esophagus with trachea and stenotic area in esophagus. In this patient with congenital esophageal stenosis associated with esophageal atresia (EA), distal tracheoesophageal fistula in presented.

The diagnosis of C.E.S associated with EA begins with a high index of suspicion. It is important to verify patency of the distal

esophagus at the time of primary anastomosis by passage of a tube to the stomach intraoperatively.

The site of stenosis often suggests of etiology. Etiology are classified as: 1) Tracheobronchial rests most require resection, whereas fibromuscular stenosis and membranous diaphragms usually respond to dilatation alone, hence, are not examined histologically.

It is important to exclude anastomotic stricture and stenosis associated with gastroesophageal reflux. This requires barium esophagram, esophagoscopy with biopsy and pH monitoring. That patient is now 2 year old is asymptomatic with a normal esophagram and eating a normal diet.

Acase of retroperitoneal Castlema's Disease with Perforated Peptic Ulcer

Pskhshan M, Mohammadi F, Vessel P, Saleh M, Mofrad A

Shaheed Beheshti University of Medical Sciences and Health Services

SUMMARY

Castleman's disease is a rare condition. In its classic form Castlema's is a solitary lesion, two third of patients have tumour like mass in the mediastinum. Extrathoracic sites also could be affected including those where lymph nodes normally

occur and rarely tissues where lymph nodes are not found. More recently there have been several reports of patients with multi centeric involvement. We present a case of retroperitoneal Castleman's disease in a 31 year old man with perforated peptic ulcer.